

II.1)

V skladu s 30. členom Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 03/07, 107/10 in 32/12 ter Uradno glasilo slovenskih občin, št. 27/14) vam v prilogi pošiljam v obravnavo in sprejem:

TEHNIČNI PRAVILNIK ZA PROJEKTIRANJE, TEHNIČNO IZVEDBO IN UPORABO JAVNEGA KANALIZACIJSKEGA OMREŽJA V OBČINI GORJE - predlog

Kot predstavnik predlagatelja bo na seji sodeloval Anže Bizjak, WTE Kranjska Gora.

Predlog sklepa:

Občinski svet Občine Gorje potrdi Tehnični pravilnik za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega kanalizacijskega omrežja v Občini Gorje.

Peter Torkar
Župan Občine Gorje

OBRAZLOŽITEV:

Namen: Obravnava in sprejem

Pravna podlaga:

- 39. člen Odloka o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Gorje (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 18/2012)
- 16. člen Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/2007, 107/2010, 32/2012 in UGSO, št. 27/2014)
- Poslovnik Občinskega sveta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 5/2007, UGSO, št. 27/2014)

Poročevalec: Anže Bizjak, WTE

Obrazložitev:

Občinski svet s tem tehničnim pravilnikom (v nadaljevanju: pravilnik) določi elemente za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje javne kanalizacije. V skladu s tem pravilnikom upravlja koncesionar WTE. Pravilnik se sprejema za vso javno kanalizacijo na območju Občine Gorje, ki je v lasti občine, se gradi ali obnavlja v lasti občine in drugih uporabnikov vodnih virov in proizvajalcev odpadnih in padavinskih vod. Pravilnik določa tudi načela in kriteriji za uporabo javne kanalizacije, priključevanje, kontrolo, racionalnejše izkoriščanje kapacitet naprav, zagotavlja ustrezno obratovanje in vzdrževanje sistemov ter pravočasno obnovo in razvoj. Izvajanje pravilnika ne bo pomenila dodatno obremenitev proračuna, saj Občina Gorje zagotavlja storitve odvajanja in čiščenja odpadne komunalne in padavinske vode svojim občanom tudi do sedaj in gradi, razvija in izpopolnjuje svoj kanalizacijski sistem. To je dolžna izvajati tudi na podlagi aglomeracij in zavez države in občin po evropski zakonodaji. Tehnični pravilnik o javni kanalizaciji na območju Občine Gorje se objavi v Uradnem glasilu slovenskih občin in spletni strani Občine Gorje. Sprejema se z večino glasov navzočih svetnikov na eni obravnavi na podlagi 85. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 5/2007, UGSO 27/2014).

Finančne posledice:

Potrditev pravilnika, bo povzročil izdatke v proračunu za objavo v Uradnem glasilu slovenskih občin.

Na podlagi 39. člena Odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Gorje (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 18/2012) in 16. člena Statuta Občine Gorje (Uradni list RS, št. 3/2007, 107/2010 in 32/2012 ter Uradno glasilo slovenskih občin, št. 27/2014) je Občinski svet Občine Gorje na svoji ... seji, dne, sprejel

TEHNIČNI PRAVILNIK ZA PROJEKTIRANJE, TEHNIČNO IZVEDBO IN UPORABO JAVNEGA KANALIZACIJSKEGA OMREŽJA V OBČINI GORJE

I. Splošne določbe

1. člen

S tem pravilnikom se določijo podrobnejša navodila in tehnični normativi za projektiranje, gradnjo, priključitev, uporabo in vzdrževanje javne kanalizacije v občini Gorje z namenom, da se izvedba in principi poenotijo in doseže zanesljivo obratovanje.

2. člen

Določila tega pravilnika morajo upoštevati vsi udeleženci pri načrtovanju, projektiranju, v upravnih postopkih, pri dajanju soglasij, priključevanju uporabnikov na javno kanalizacijo, gradnji ter pri uporabi in upravljanju kanalizacijskih objektov in naprav.

V primerih, ko na noben način ni mogoče izpolniti zahtev iz tega tehničnega pravilnika, izda izvajalec javne službe, na predlog projektanta ali izvajalca del, podan v obliki elaborata, soglasje na predloženo tehnično rešitev, ali sam predpiše drugo ustrežnejšo tehnično rešitev.

3. člen

Poleg določil tega pravilnika je potrebno obvezno upoštevati še:

- veljavno zakonodajo in podzakonske akte, ki urejajo tovrstno dejavnost;
- veljavne slovenske in prevzete tuje standarde;
- strokovne podlage in študije, ki so bile izdelane za potrebe obnov, posodobitev ali širitev kanalizacijskega sistema;
- pogoje iz izdanih soglasij upravljalca javne kanalizacije;
- pogoje iz soglasij upravljavcev ostalih komunalnih sistemov;
- odločbe upravnih in inšpekcijskih organov;
- poslovnike o obratovanju čistilnih naprav;
- dosežke stroke na področju zbiranja, odvajanja in čiščenja odpadnih voda.

4. člen

Javne kanalizacijske sisteme delimo po namenu na:

- mešane, če po kanalizacijskem sistemu odvajamo komunalno odpadno in padavinsko vodo skupaj,
- ločene, če v en kanalizacijski sistem odvajamo padavinsko vodo, v drugega pa komunalno odpadno vodo.

V predelih, kjer je zgrajeno ločeno kanalizacijsko omrežje za odvajanje komunalnih odpadnih in padavinskih voda, mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da se komunalne odpadne in padavinske vode odvajajo ločeno.

5. člen

Drugi izrazi v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- kontrolni jašek je jašek na spojnem kanalu, namenjen meritvam in odvzemu vzorcev,
- revizijski jašek je jašek na interni ali javni kanalizaciji, namenjen izvajanju nadzora in vzdrževalnih del,
- kaskada je prelivna stopnica v kanalu,
- zadrževalni bazen je bazen za akumulacijo padavinskih voda,
- razbremenilnik visokih voda je jašek za regulacijo vtoka padavinskih voda v javno kanalizacijo,
- peskolov je jašek za izločanje peska iz odpadnih voda,
- črpališče je objekt za prečrpavanje odpadnih voda,
- mala komunalna čistilna naprava je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode z zmogljivostjo čiščenja, manjšo od 2000 populacijskih ekvivalentov, v kateri se komunalna odpadna voda zaradi njenega čiščenja obdeluje z biološko razgradnjo,
- greznica je gradbeni objekt za anaerobno obdelavo komunalne odpadne vode, v katerem se komunalna odpadna voda pretaka iz usedalnega prekata v enega ali več prekatov za anaerobno obdelavo odpadne vode, obdelana odpadna voda pa se na iztoku iz tega objekta odvaža v okolje običajno z infiltracijo v zemljo;
- obstoječa greznica je greznica, ki je obratovala na dan uveljavitve Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav,
- nepretočna greznica je zgrajena kot nepropusten zbiralnik za komunalno odpadno vodo, iz katerega se odvaža komunalna odpadna voda v čiščenje oziroma obdelavo na komunalno čistilno napravo.

II. Projektiranje in gradnja javne kanalizacije

6. člen

Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih opredeljuje izvajalec javne službe, standardi SIST in Evropski standardi. Pri projektiranju in izgradnji kanalizacije je potrebno zagotoviti takšno izvedbo, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in naprav.

7. člen

Vgrajeni materiali morajo zagotavljati vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim in drugim vplivom (npr. pri čiščenju kanalov). Glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti ne smejo spreminjati kakovosti vode.

Material iz katerega so izdelane cevi in jaški, naj se izbere glede na namen, obtežbo, hidravlične zahteve, kemično odpornost, abrazijo in pričakovano življenjsko dobo kanala, ki naj znaša minimalno 50 let.

Za gradnjo kanalov javne kanalizacije se lahko uporabljajo naslednji materiali: PVC, polietilen, armirani poliester, armirani beton, duktilna litina, keramika ali jeklo.

8. člen

Vse vgrajene kanalizacijske cevi morajo imeti ateste za predpisano temensko trdnost, ki je določena glede na vrsto prometne obremenitve in morajo ustrezati namenu, za katerega se uporabljajo.

Globina vkopa temena kanalizacijskih cevi naj bo vsaj 1 m.

Najmanjši dovoljeni premer gravitacijskega kanala javne kanalizacije je DN 200 mm, najmanjši dovoljeni notranji premer spojnega kanala je DN150 mm. Najmanjši dovoljeni notranji premer tlačnega kanala javne kanalizacije je DN 80 mm.

Najmanjši dovoljeni padec kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s.

9. člen

Kanalizacijske cevi se morajo, ob upoštevanju navodil proizvajalca, zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

10. člen

Cevi za kanale javne kanalizacije se mora polagati na peščeno posteljico debeline 10 cm, v območju talne vode pa na betonsko podlago.

11. člen

Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala, in na mestih združitve dveh ali več kanalov.

Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški znašajo, za kanal do vključno 800 mm premera od 80 do 100 m.

V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 0,50 m, je treba predvideti kaskadni revizijski jašek.

V primeru, ko so hitrosti odpadne vode v kanalu velike, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne jaške. Z umirjevalnimi jaški se zmanjša energija curka na stene revizijskega jaška. Kanalizacijski jaški se morajo zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je jašek zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da jaški ne bi prenesli temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna. Pri vgrajevanju in zasipu je potrebno upoštevati navodila proizvajalca.

12. člen

Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji. Revizijski jaški naj bodo izdelani v skladu s standardom EN premera DN 625, 800 in 1000 mm.

Vstopni priključki, v dno jaška in dodatni priključki v telo jaška, se izdelajo po enakem sistemu. Jaški morajo imeti možnost izdelave dodatnega priključka v muldo jaška ali v telo jaška na samem gradbišču ne glede na izbrano vrsto cevi. Vsi elementi jaška morajo imeti enako debelino stene in so izdelani iz enakega materiala. Način spajanja delov jaškov med seboj in izdelava vstopnih in izstopnih priključkov mora zagotavljati trajno vodotesnost.

13. člen

Pokrovi na revizijskih jaških naj bodo litoželezni, dimenzije 60 x 60 cm ali Φ 600 mm in dimenzionirani ob upoštevanju veljavnega standarda EN124. Na pokrovu mora biti napis »KANALIZACIJA«.

Pri uporabi »prefabriciranih« jaškov je potrebno na mestih, kjer se zahteva nosilnost pokrovov do

12,5 kN (razred B), predvideti jaške, ki omogočajo vgradnjo pokrovov razreda B direktno na jašek, brez dodatnih del. Za pokrove razreda D (do 40 kN) se zahteva vgradnja plavajočih pokrovov na betonski sidrni obroč s prenosom obtežbe v podlago cestišča okrog jaška. Obvezno je potrebno predvideti uporabo izravnalnih obročev med betonskimi sidrnimi obroči ter pokrovi jaškov.

Na poplavnem območju mora biti pokrov jaška vodotesen ali pa mora biti dvignjen za 0,50 m nad višinsko koto stoletne vode.

14. člen

Razbremenilniki in zadrževalni bazeni so objekti na kanalski mreži in služijo za odvod deževne vode. Gradimo jih z namenom, da v času močnejših padavin del padavinske vode odvajamo neposredno v odvodnik in s tem znižamo maksimalne pretoke v odvodnih kanalih.

15. člen

Pri dimenzioniranju razbremenilnikov in zadrževalnih bazenov, je potrebno upoštevati, da se pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, v prvem močno onesnaženem valu, zadrži v sistemu in se ga odvede na čistilno napravo.

Pri projektiranju bazena je treba upoštevati parametre (količina zadržane vode, višina zajezitve, maksimalni iztok iz bazena), ki jih določi upravljavec javnega kanalizacijskega sistema.

16. člen

Črpališča gradimo povsod tam, kjer odpadne vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig odpadne vode na višji nivo.

17. člen

Pri načrtovanju črpališč je potrebno upoštevati:

- akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku. Pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro glede na karakteristike črpalk,
- premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80 mm,
- minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke:
 - vertikalni vodi: $v = 1$ m/s,
 - horizontalni vodi: $v = 0,8$ m/s,
- maksimalne hitrosti v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk vzporedno:
 - premer kanala DN 100 mm - $v_{max} = 2,0$ m/s
 - premer kanala DN 150 mm - $v_{max} = 2,2$ m/s
 - premer kanala DN 200 mm - $v_{max} = 2,4$ m/s
- zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen,
- črpališče z rezervnimi črpalkami mora biti krmiljeno tako, da se rezervne črpalke izmenjujejo z aktivnimi,
- izbrani hidravlični deli črpalk, morajo obdržati visok nivo zmogljivosti črpanja in zmanjšati možnost zamašitve na minimum.

18. člen

Črpališče naj bo praviloma klasične okrogle oblike, ustreznega premera. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer pa naj bo le pokrito s pokrovom. Predvideno naj bo, da se pokrov zaklepa.

Elektro omarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta je locirana v neposredni bližini črpalnega bazena, postavljena je na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije in upravljalca javne kanalizacije.

19. člen

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

20. člen

Črpališča morajo biti izvedena tako, da v primeru izpada električne energije ali okvare, ne pride do zalitja. Imeti morajo urejeno brezžično povezavo (GSM modem), ki v primeru okvare ali izpada električne energije napako javi dežurnemu na CČN Bled. Iz sporočila o napaki mora biti, poleg časa nastanka napake, razvidna tudi vrsta napake:

- minimalni nivo – suhi tek
- maksimalni nivo
- izpad napajanja
- zaščita motorja (bimetal).

21. člen

Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z lovilci lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.

22. člen

Lovilce olj je potrebno vgraditi povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v javno ali meteorno kanalizacijo, izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu z veljavnimi standardi. Dostopni morajo biti za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so vgrajeni v kanalski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljavec sistema. Lovilci lahkih tekočin morajo imeti izjavo o skladnosti s standardi in opravljen tipski preizkus o ustreznosti.

23. člen

Lovilci maščob se vgrajujejo povsod tam, kjer je potrebo iz odpadne vode izločiti maščobe, ki jih po predpisih ni dovoljeno izpuščati v javno kanalizacijo. Izdelani in dimenzionirani morajo biti po veljavnih standardih. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Če so vgrajeni v kanalski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih maščob uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljavec javne kanalizacije. Lovilci maščob morajo imeti izjavo o skladnosti s standardi in opravljen tipski preizkus ustreznosti. Vgradnja lovilcev maščob v objektih za pripravo hrane je obvezna (šole, vrtci, domovi za ostarele, gostinski objekti).

24. člen

Cestni požiralniki so del opreme cestišča in se uporabljajo za odvod padavinske vode s cestišča.

III. Meritve količin in parametrov onesnaženja

25. člen

Namen meritev je določitev količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja. Izvajajo se na stalnih merskih mestih, ki so locirana na vseh iztokih tehnoloških odpadnih voda, pred vtokom v kanalizacijski sistem, na komunalnih čistilnih napravah, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih voda v odvodnik, ter na točkah, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino tehnoloških odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

26. člen

Izvedba merskega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti v skladu z veljavnimi zakoni, uredbami in pravilniki.

27. člen

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilno mesto mora biti prilagojeno vrsti dejavnosti onesnaževalca. V primeru spremembe dejavnosti je treba ustrezno prilagoditi tudi merilno mesto.

Izvajalcu meritev in upravljavcu mora biti omogočen dostop do merilnega mesta.

IV. Komunalne čistilne naprave

28. člen

Čistilna naprava za čiščenje komunalnih odpadnih voda nad 2000 PE mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- upoštevati se morajo veljavni predpisi in standardi,
- čistilna naprava ne sme biti preobremenjena,
- ne sme predstavljati nevarnosti za zdravje in življenje ljudi,
- naprava ne sme povzročati prekomernega smradu, hrupa in emisij,
- morebitne nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti najnižje,
- upoštevana projektirana uporabna doba objektov in naprav mora biti 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektro-strojno opremo,
- upoštevana mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov,
- omogočeno mora biti povečanje oziroma sprememba procesov na objektih in napravah,
- dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa, možnost slabe delovanja mora biti zmanjšana na minimum,
- poraba električne energije mora biti racionalna,
- v projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata.

29. člen

V malih komunalnih čistilnih napravah se komunalna odpadna voda obdeluje na naslednji način:

- s prezračevanjem v naravnih ali prezračevalnih lagunah v skladu s standardom SIST EN 12255-5,
- v bioloških reaktorjih s postopkom z aktivnim blatom v skladu s standardom SIST EN 12255-6,
- v bioloških reaktorjih s pritrjeno biomaso v skladu s standardom SIST EN 12255-7,
- z naravnim prezračevanjem s pomočjo rastlin v rastlinski čistilni napravi z vertikalnim tokom,
- z napravo za čiščenje komunalne odpadne vode, ki je izdelana v skladu s standardi od SIST EN

12566-1 do SIST EN 12566-5 in iz katere se v skladu s temi standardi odvaja očiščena odpadna voda neposredno v površinsko vodo preko filtrirne naprave za predčiščeno komunalno odpadno vodo ali posredno v podzemno vodo preko sistema za infiltracijo v tla.

Mejni vrednosti parametrov odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave sta določeni v predpisu, ki prepisuje emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih čistilnih naprav, in sicer za parameter KPK (150 mg O(2)/l in parameter BPK(5) (30 mg O(2)/l).

Prve meritve in obratovalni monitoring, kot storitev javne službe, zagotavlja izvajalec lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne za vsako malo komunalno čistilno napravo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe, ali jo upravlja druga oseba. Stroški bremenijo uporabnika oziroma lastnika.

Za malo komunalno ČN z zmogljivostjo do 50 PE se lahko namesto prvih meritev in obratovalnega monitoringa izdelava ocena obratovanja male komunalne ČN, iz katere mora biti razvidno, da je obratovanje male komunalne ČN skladno z zakonodajo. Oceno obratovanja naprave izdelava izvajalec javne službe za vsako malo komunalno ČN ne glede na to, ali malo komunalno ČN upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.

Upravljavalec male komunalne ČN mora omogočiti izvajalcu javne službe redno izvajanje obratovalnega monitoringa oziroma izdelave ocene o obratovanju male komunalne ČN in mu na njegovo zahtevo predložiti vse podatke za izdelavo poročila o izvajanju obratovalnega monitoringa.

Upravljavalec male komunalne ČN, katere zmogljivost je enaka ali večja od 50 PE, mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vodo in javno kanalizacijo.

V. Križanje in prečkanje kanalov z drugimi podzemnimi napeljavami, napravami in objekti

30. člen

Pri križanju kanalizacije z drugimi podzemnimi inštalacijami kanalizacija načeloma poteka horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo načeloma potekati pravokotno, izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije in druge podzemne inštalacije lahko maksimalno 45°. Ker se mora pri gradnji kanalizacije zagotavljati padec, ima njena lega glede na druge komunalne instalacije prednost, zato se morajo drugi vodi prilagajati kanalizaciji.

Praviloma naj kanalizacija poteka pod drugimi komunalnimi vodi.

31. člen

Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in drugimi podzemnimi instalacijami (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih kanalov) ne smejo biti manjši od odmikov pogojevanih v naslednjih točkah.

V primerih križanja, ko je:

- a) vodovod pod kanalizacijo, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
 - ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije, najmanj 1 m na vsako stran,
 - vertikalni odmik je najmanj 0,3 m;
- b) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodoprepustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še

naslednje zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije, najmanj 1.5 m na vsako stran,
- vertikalni odmik je najmanj 0,3 m;

c) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodo neprepustnega zemljišča, mora biti vertikalni odmik najmanj 0,3 m.

32. člen

Minimalni odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,50 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

Minimalni odmik od dreves in okrasnega grmičevja:

od dreves	2,0 m,
od okrasnega grmičevja	1,0 m.

Minimalni odmiki od ostalih komunalnih vodov:

Komunalni vod	Globina komun. voda v odvisnosti od kanala	Odmik
Vodovod	Večja ali enaka (sanitarni in mešani kanal)	3,0 m
Vodovod	Večja ali enaka (padavinska kanalizacija)	1,5 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali PTT napeljave	Večja ali enaka	1,0 m
Toplovod	Večja ali enaka	0,8 m
Vodovod	Manjša (sanitarni in mešani kanal)	1,5 m
Vodovod	Manjša (padavinska kanalizacija)	1,0 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali PTT napeljave	Manjša	1,0 m
Toplovod	Manjša	0,5 m

Horizontalni odmiki so, v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov, lahko tudi drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard, in sicer:

- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,40 m,
- horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,40 m,
- v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih napeljav velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,20 m.

Posebno je treba paziti, da se med izkopom zagotovi stabilnost prisotnih naprav in podzemnih napeljav.

33. člen

Nadzemno prečkanje se lahko izvede:

- s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike

- upošteva tudi pogoje, določene v drugih točkah tega pravilnika,
- s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.

Kanalizacijski vod je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti. V primeru, ko je kanalizacijski vod vgrajen v kineti, mora imeti montažne pokrove po celi dolžini.

V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala in kompenzacijo dilatacij.

34. člen

Podzemna prečkanja cest, vodovodov, železnic in ostale infrastrukture se praviloma izvedejo v zaščitni cevi s tehnologijo vrtanja, oziroma v skladu s pogoji upravljavcev prečkane infrastrukture. Na obeh straneh prečkanja se na kanalu izvedeta revizijska jaška.

VI. Projektiranje in gradnja kanalizacije v lasti uporabnikov

35. člen

Kanalski priključek (spojni kanal s pripadajočimi objekti) je del objekta, ki je v lasti uporabnika in je namenjen odvajanju vode do javnega kanalizacijskega omrežja. Uporabnik se praviloma priključi na javno kanalizacijo z enim spojnim kanalom.

Za izvedbo in projektiranje kanalskih priključkov smiselno veljajo vsa druga določila tega pravilnika, ki v tem poglavju niso posebej navedena.

Za vsak kanalski priključek se izdelata projektna dokumentacija, ki upošteva potrebe uporabnika in obvezno temelji na tehničnih karakteristikah javne kanalizacije

Kanalski priključki so po namenu:

- stalni, ki so namenjeni stalnemu odvajanju komunalne odpadne vode,
- začasni, ki so namenjeni začasnim potrebam uporabnikov (gradbiščni priključki, priključki za različne prireditve),
- provizorični, ki so namenjeni za odvajanje odpadne komunalne vode stalnim uporabnikom v času vzdrževalnih del na javnem kanalizacijskem omrežju,
- skupinski kanalski priključki, ki so namenjeni odvajanju komunalne odpadne vode iz več objektov in se štejejo za interno kanalizacijo.

36. člen

Najmanjši profil kanalskega priključka je lahko DN 150 mm.

Za skupinske kanalske priključke veljajo isti tehnični pogoji projektiranja in izvedbe, kot za javno kanalizacijo.

Priporočljiv minimalni padec kanalskega priključka je 2 %.

V primeru, da razmere ne omogočajo izvedbe priporočljivega minimalnega padca, se lahko padci nivelet kanalizacijskih priključkov določajo po naslednji metodologiji (kot npr DIN 1986):

DN	Odpadne vode	Padavinske vode ali mešani sistem
150	1:DN (15 ‰)	1:DN
Prek200	1:DN / 2	1:DN
Polnitev h/d	0,5	0 7

Padci nivelet kanalskih priključkov ne smejo biti večji od 5%. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stope (kaskade).

Odvod odpadnih voda se lahko izvede neposredno, če je kota dna kleti objekta uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, najmanj 10 cm nad koto pokrova bližjih revizijskih jaškov na javnem kanalu.

Če je kota dna kleti objekta uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, nižja od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu, povišane za 10 cm, se odpadne vode iz više lociranih prostorov ali objektov prek interne kanalizacije vodijo ločeno do zunanjega revizijskega jaška na kanalskem priključku. Iz kletnih prostorov pa se ločeno odvaja odpadne vode preko ustrezno dimenzioniranega internega črpališča do istega zunanjega revizijskega jaška.

Odsek tlačnega voda iz internega črpališča mora potekati višje od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu. Če to ni možno, mora biti v tlačni vod vgrajena nepovratna zaklopka z vsaj dvema med seboj neodvisnima zaporama, pri čemer mora zapirati ena zapora samodejno pri zajezitvah (povratna loputa), drugo zaporo pa je možno odpreti oziroma zapreti.

Vsi objekti morajo imeti na najvišji točki interne kanalizacije izveden oddušnik za razplinjevanje interne kanalizacije.

37. člen

Če je vsebnost odpadnih voda uporabnika drugačna (slabša), kot je to določeno za stanovanjske komunalne odplake, mora biti na interni kanalizaciji vgrajeno predčiščenje oz. ustrezna čistilna naprava in na kanalskem priključku izveden kontrolni jašek v skladu z določili tega pravilnika.

Kanalski priključek se lahko izvede le na podlagi projektne dokumentacije in pisnega soglasja upravljalca javne kanalizacije ob obvezni kontroli predstavnika upravljalca.

Pred zasipom kanalskega priključka mora uporabnik izvajalcu gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda predložiti:

- geodetski načrt za objekte, kjer se v objektu vrši poslovna dejavnost in za večstanovanjske objekte,
- izvedbeni načrt za vse individualne stanovanjske objekte, ki ga lahko izdelava upravljavec javne kanalizacije.

38. člen

Predvideni posegi ali gradnje, ki bistveno vplivajo na obstoječe ali predvideno obratovanje kanalizacijskega sistema, morajo biti projektno obdelani. Vsi projekti morajo biti predloženi v pregled in odobritev.

VII. Testiranje kanalizacijskega sistema

39. člen

Sisteme za odvod vode je treba preskušati in presojeti med gradnjo, pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posamezne gradbene faze, pa tudi med celotnim obdobjem uporabe.

Preskusi in presoje obsegajo:

- preskus tesnosti z vodo; po standardu SIST EN 1610 in O norm B 25-03 ali
- preskus tesnosti z zrakom; po standardu SIST EN 1610, priporočamo metodo LC;

- preskus s pregledom pohodnih kanalov;
- pregled s TV kamero;
- določitev sušnega odtoka;
- nadzor dotokov v sistem;
- nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik;
- nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu;
- nadzor nad dotokom na čistilno napravo.

Izbira vrste preskusov in presoj je odvisna od tega, ali gre za nov ali že obstoječ sistem za odvod vode.

Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem kanalu. Preskus tesnosti je treba opraviti po točno določenem postopku.

Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preskusu tesnosti je sestavni del tehnične dokumentacije.

VIII. Obveznosti v zvezi z uporabo MČN, nepretočnih in obstoječih greznic

40. člen

V območju opremljanja z javnim kanalizacijskim omrežjem (aglomeracija), kjer priklop na javno kanalizacijo ni mogoč oz. stroški priklopa na javno kanalizacijo presegajo trikratnik izvedbe male komunalne čistilne naprave ali vodotesne greznice je na podlagi Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15) občina dolžna zagotoviti ustrezno čiščenje v okviru predpisanih rokov, opredeljenih s strani veljavne zakonodaje.

Izven območij opremljanja z javnim kanalizacijskim omrežjem, je na podlagi Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15) lastnik dolžan zagotoviti ustrezno čiščenje odpadnih voda iz svojega objekta ob prvi rekonstrukciji objekta.

Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti:

- prevzem blata iz obstoječih greznic
- prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav
- prevzem in čiščenje odpadne vode iz nepretočnih greznic
- vodenje evidence o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata oziroma odpadnih voda.
- Izdelati in izvajati plan odvoza odpadnih voda iz MČN in greznic

Prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav in odpadne vode iz nepretočnih greznic se izvaja sistematsko v skladu z izdelanim planom odvozov in se obračuna mesečno na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS št. 87/2012). Lastnik greznice je dolžan zagotoviti ustrezen dostop za odvoz grezničnih gošč. Vsak izreden odvoz izven predvidenega plana plača lastnik sam po veljavnem ceniku izvajalca javne službe.

41. člen

Odpadno vodo in goščo iz obstoječih greznic je prepovedano izlivati v javno kanalizacijo, odvažati na javne ali kmetijske površine, oziroma neposredno odvažati v površinsko ali podzemno vodo.

Če uporabnik teh navodil ne upošteva, pristojni inšpekcijski organ z odločbo določi izvedbo

sanacijskih ukrepov. Če zavezanec v roku, ki je določen v inšpekcijski odločbi teh ukrepov ne izvede, jih v njegovem imenu in na njegove stroške izvede drug za to usposobljeni izvajalec.

IX. Normativi o sestavi odpadnih voda, ki se odvajajo v javno kanalizacijo

42. člen

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru,

- da ta ne vpliva škodljivo na naprave za odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje,
- da ta ne povzroča nevarnosti za vodni vir ali javni vodovod,
- da kvaliteta odpadne vode ustreza zahtevam veljavne zakonodaje,
- da je stanje interne kanalizacije in hišnega priključka tako, da ne ogroža zdravja uporabnikov,
- da so izpolnjeni pogoji določeni v Odloku o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Gorje in drugi pogoji iz tega pravilnika.

43. člen

Odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, sme vsebovati škodljive snovi v mejnih koncentracijah, ki so navedene v 47. členu tega pravilnika. Za snovi, ki v tem členu niso navedene, veljajo mejne vrednosti, ki so določene v predpisu o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode.

Za doseg mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico.

44. člen

Mejne vrednosti za odvajanje v javno kanalizacijo:

Parameter	Enota	Mejna vrednost
Temperatura	0c	40
pH-vrednost		6,5-9,5
Neraztopljene snovi	mg/l	(a)
Usedljive snovi	ml/l	10
Obarvanost		
- pri 436 nm		
- pri 525 nm		(b)
- pri 620 nm		
Strupenost za vodne bolhe	-	-
Biološka razgradljivost	%	(c)
Bor	mg/l	_{m-1}
Aluminij	mg/l	(d)
Arzen	mg/l	0,1
Baker	mg/l	0,5
Barij	mg/l	5,0
Cink	mg/l	2,0
Kadmij	mg/l	0,1
Kobalt	mg/l	1,0
Kositer	mg/l	2,0
Celotni krom	mg/l	0,5
Krom šestvalentni	mg/l	0,1
Nikelj	mg/l	0,5

Srebro	mg/l	0,1
Svinec	mg/l	0,5
Železo	mg/l	(d)
Živo srebro	mg/l	0,01
Klor-prosti	mg/l	0,5
Celotni klor	mg/l	1,0
Amonijev dušik	mg/l	(e)
Nitritni dušik	mg/l	10
Nitratni dušik	mg/l	-
Celotni cianid	mg/l	10
Cianid-prosti	mg/l	0,1
Fluorid	mg/l	20
Klorid	mg/l	-
Celotni fosfor	mg/l	-
Sulfat	mg/l	(e)
Sulfid	mg/l	1,0
Sulfit	mg/l	10
Celotni organski ogljik-TOC	mg/l	-
Kemijska potreba po kisiku-KPK	mg/l	-
Biokemijska potreba po kisiku-BPK5	mg/l	-
Težkohlapne lipofilne snovi (maščobe, mineralna olja...)	mg/l	(a)
Celotni ogljikovodiki (mineralna olja)	mg/l	20
Lahkohlapni aromatski ogljikovodiki-BTX	mg/l	1,0
Adsorbiljivi organski halogeni-AOX	mg/l	0,5
Lahkohlapni klorirani ogljikovodiki-LKCH	mg/l	0,1
PAH (j)	mg/l	-
Polarna organska topila (k)	mg/l	(m)
Fenoli	mg/l	10
Vsota anionskih in neionskih tenzidov	mg/l	(a)

Oznake pomenijo:

- (a) mejna vrednost koncentracije, pri kateri ni vpliva na kanalizacijo ali čištilno napravo,
- (b) mejna vrednost, pri kateri obarvanost iztoka iz čištilne naprave, v kateri se obdeluje obarvana industrijska odpadna voda, ne presega mejne vrednosti za iztok v vode,
- (c) mejna vrednost se določi, če je količina industrijske odpadne vode večja od 5% vse odpadne vode, ki se čisti na čištilni napravi,
- (d) mejna vrednost se določi posredno z upoštevanjem mejne vrednosti za usedljive snovi,
- (e) mejna vrednost se določi skladno z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (UR.l. RS, št. 47/2005),
- (m) mejna vrednost je enaka 90 % koncentracije zaradi topnosti te snovi v vodi in ne sme presegati 5.000 mg/l.

Za parametre, ki niso navedeni, se uporabijo vrednosti določene v veljavni uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo oziroma v predpisih, ki urejajo normative za posamezno dejavnost.

45. člen

Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

X. Ugotavljanje stopnje onesnaženosti odpadne vode

46. člen

Lastnosti odpadne vode se ugotavljajo z rednimi analizami vzorcev odpadne vode.

Uporabniki javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju svoje dejavnosti v tehnološkem postopku ali uporabljajo večje količine čistilnih sredstev in pri tem povzročajo obremenitev večjo od 30 PE, ali imajo v sestavi odpadne vode nevarne snovi, morajo v skladu s predpisi redno izvajati preiskave fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti odpadnih voda. Uporabnik javne kanalizacije mora en izvod vsake analize dostaviti izvajalcu javne službe v roku osmih dni po prejemu rezultatov analiz.

47. člen

Odvzem in analiziranje vzorcev lahko opravlja samo pravna ali fizična oseba, ki ima pooblastilo pristojnega ministrstva.

Pooblaščenca pravna ali fizična oseba mora vse rezultate analize odpadne vode, ki se izvajajo pri uporabnikih, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijo, dostaviti izvajalcu javne službe istočasno kot uporabniku.

48. člen

Pogostost ugotavljanja lastnosti odpadne vode se določa glede na letno porabo pitne vode v skladu z veljavnimi predpisi.

49. člen

Zaradi nadzora lastnosti odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, se opravljajo kontrolne analize odpadne vode.

Vzorec odpadne vode za kontrolno analizo se praviloma vzame v prisotnosti predstavnika uporabnika javne kanalizacije in predstavnika izvajalca javne službe. O odvzemu vzorca se napravi zapisnik.

Kadar se s kontrolno analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in izvajalcu javne službe povrniti morebitno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije, ter stroške kontrolne analize.

50. člen

Za ugotavljanje lastnosti odpadne vode je merodajna analiza reprezentativnega vzorca, za ugotavljanje mejnih koncentracij škodljivih snovi določenih v 47. členu tega pravilnika, pa tudi analiza trenutnega vzorca.

51. člen

V primeru večjih okvar na napravah posameznega uporabnika javne kanalizacije, ki bi lahko povzročile izpust odpadne vode v javno kanalizacijo, ki ne ustreza predpisom, se opravijo izredne analize odpadne vode na stroške uporabnika. V takih primerih se takoj obvesti pristojno inšpekcijsko službo.

52. člen

Onesnaženost odpadne vode se ugotavlja po njenih fizikalnih, kemijskih in biokemijskih lastnostih.

Onesnaženost odpadnih voda, ki se odvajajo v javno kanalizacijo, se ugotavlja po naslednjih kriterijih:

- usedljivost (U) po Imhoffu v ml/l v 60 minutah,
- kemijska potreba po kisiku (KPK) s K-bikromatom ($K_2Cr_2O_7$),
- strupenost (S) za bakterije, kot faktor potrebne razredčenosti odpadne vode, da ta ne deluje več zaviralno na razvoj bakterij,
- vsebnost težkih kovin (K) in drugih snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 47. členu tega pravilnika ali vrednosti ustrezne za posamezno dejavnost.

53. člen

Pri uporabnikih javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju dejavnosti se ugotavlja faktor onesnaženosti odpadne vode. Faktor onesnaženosti (F) je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode (i) in med onesnaženostjo komunalne odpadne vode (f).

Faktor onesnaženosti je eno od meril za določitev stroškov čiščenja odpadne vode.

54. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporablja naslednja formula:

$$F = 0,40 \times U_i / U_f + 0,60 \times KPK_i / KPK_f + 0,1 \times S_i / S_f + 0,1 \times K_i / K_f$$

V formuli uporabljeni izrazi pomenijo:

- F = faktor onesnaženosti,
- U_i = usedljivost industrijske odpadne vode po Imhoffu v 60 minutah,
- U_f = usedljivost komunalne odpadne vode po Imhoffu v 60 minutah, ki je določena kot konstanta 5 ml/l,
- KPK_i = izmerjena kemijska potreba po kisiku izmerjene odpadne vode s K-bikarbonatom,
- KPK_f = kemijska potreba po kisiku komunalne odpadne vode s K-bikromatom, ki je določena kot konstanta 300mg O_2/l ,
- S_i = strupenost industrijske odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi),
- S_f = strupenost komunalne odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi),
- K_i = vsebnost težkih kovin in snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 54. členu ali uredbah omejene vrednosti,
- K_f = mejne koncentracije težkih kovin in snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 54. členu ali uredbah omejene vrednosti.

Kadar je onesnaženost odpadne vode (i) po posameznih kriterijih manjša, kot je določena za komunalno odpadno vodo (f), se v števcu uporabi konstanta, določena za komunalno odpadno vodo. Kriterija S in K se prištevata samo, kadar je količnik ulomka večji od ena.

55. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporabljajo podatki iz analiz reprezentativnih vzorcev. Za kontrolno analizo se lahko uporabi tudi trenutni vzorec, vendar se faktor onesnaženosti uporabi samo za mesec, v katerem je bil vzorec odvzet. Kadar se ta ugotovi z analizo reprezentativnega vzorca, se tako izračunan faktor onesnaženosti uporablja do naslednjega rednega odvzema takega vzorca.

Podatki iz kontrolne analize se uporabijo samo, če so ugotovljene koncentracije višje kot pri analizi reprezentativnega vzorca.

56. člen

Faktor onesnaženosti se uporablja za izračun stroškov za čiščenje odpadne vode.

57. člen

Pri določanju količin odpadne vode, mejnih koncentracij škodljivih snovi ali potrebnih učinkov predčiščenja lahko izvajalec javne službe predlaga upravnemu organu za določenega uporabnika:

- namesto najvišjih dopustnih koncentracij škodljivih snovi, predlaga najvišjo dovoljeno dnevno količino onesnaženja,
- predpiše strožje pogoje, kot so predpisani,
- določi izjemne pogoje za izpuščanje odpadnih voda v skladu s predpisi.

XI. Pridobitev projektnih pogojev in soglasij

58. člen

Postopek za izdajo projektnih pogojev se prične z oddajo vloge, ki ji je potrebno priložiti idejno zasnovo ali projekt.

Projektni pogoji so pogoji, ki jih prepíše upravljavec kanalizacije in jih je potrebno upoštevati pri nadaljnjem projektiranju. Vsebujejo pogoje priključitve na javno kanalizacijo, lokacijo priključka, hidravlične razmere, odmike in potrebno zaščito obstoječih objektov.

Vlogo za določitev projektnih pogojev lahko vložijo investitor ali po njegovem pooblastilu projektant.

59. člen

Vlogi za izdajo soglasja je potrebno priložiti del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki je v zvezi s predmetom soglašanja ali celoten projekt.

Soglasje k projektu je soglasje k projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja. Izda se, ko so izpolnjeni projektni pogoji in ugotovljena skladnost projektnih rešitev s tem pravilnikom.

Vlogi k izdaji soglasja je potrebno priložiti projektno dokumentacijo.

Če soglasodajalec že na podlagi zahteve za izdajo projektnih pogojev ugotovi, da je poseg v skladu z določili tega pravilnika in da projektni pogoji niso potrebni, se zahteva za izdajo projektnih pogojev šteje kot zahteva za izdajo soglasja.

Če soglasodajalec ugotovi, da gradnja po predpisih iz njegove pristojnosti ni dopustna ali mogoča, se zahteva za izdajo projektnih pogojev šteje kot zahteva za izdajo soglasja in se izda odločba o zavrnitvi izdaje soglasja.

XII. Prevzem kanalizacijskih objektov in naprav v upravljanje

60. člen

Javna kanalizacija, ki je v lasti občine, se prenese upravljavcu v uporabo in upravljanje s pogodbo.

61. člen

Pri prevzemu novozgrajenih objektov se sestavi zapisnik o primopredaji, s katerim mora koncesionar ali investitor izročiti občini oziroma izvajalcu javne službe naslednjo dokumentacijo:

- projekt z gradbenim dovoljenjem (projektni pogoji in soglasja, dovoljenja za posege v prostor, projekti PGD, gradbeno dovoljenje),

- projekt izvedenih del (vsebovati mora podatke, ki so vsebovani v katastru izvajalca javne službe, po določbah pravilnika o katastru kanalizacijskega sistema),
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti,
- uporabno dovoljenje,
- posnetek s TV kamero, ki je skladen s sistemom GIS in dokumentnim sistemom upravljavca javne kanalizacije,
- investicijska vrednost objekta po končnem obračunu,
- amortizacijska stopnja kanalizacijskih objektov in naprav,
- evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovih in druge poslovne zadeve.

Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v kataster kanalizacijskega sistema, občina pa v svoja osnovna sredstva.

62. člen

Pri obstoječih objektih, kjer ne obstaja dokumentacija, se izdelata pregled ter eventualno sanacijski program, ki vsebuje:

- pregled obstoječih objektov (zapisnik o pregledu objektov),
- inventarizacijo objektov in naprav ter priključkov (situacija, kataster, popis elementov z oceno vrednosti),
- ocenitev sanacijskih del za varno in neoporečno odvajanje in čiščenje odpadnih voda,
- določitev virov financiranja,
- terminski plan izvedbe sanacije,
- vnos v tehnično bazo upravljalca.

Pogoj za prevzem objektov in naprav v uporabo in upravljanje je izvedba minimalnih sanacijskih del za varno obratovanje in potrditev sanacijskega programa.

XIII. Obveznosti uporabnikov in izvajalca javne službe v zvezi s priključitvijo na javno kanalizacijo

63. člen

Priključitev na javno kanalizacijo je obvezna za vse povzročitelje obremenitve okolja s komunalno odpadno vodo, ki nastaja v stavbah na območju poselitve, ki je opremljeno z javno kanalizacijo.

64. člen

Uporabniki javne kanalizacije so lastniki stavbe, dela stavbe ali gradbenega inženirskega objekta in upravljalci javnih površin, za katere se zagotavlja izvajanje javne službe. V primeru solastništva stavbe, dela stavbe ali gradbenega inženirskega objekta obveznosti uporabnika javne službe lahko izvaja eden od lastnikov, če je med njimi o tem dosežen pisni dogovor. V večstanovanjskih stavbah brez upravnika lahko obveznosti uporabnika javne službe izvaja eden od lastnikov stavbe, če je med njimi o tem dosežen pisni dogovor. V večstanovanjskih stavbah z upravnikom obveznosti uporabnika javne službe izvaja upravnik stavbe, ki zagotavlja porazdelitev stroškov med lastniki stavbe v skladu s predpisom, ki ureja stanovanja.

65. člen

Kot uporabniki javne kanalizacije se štejejo tudi osebe iz 66. člena tega pravilnika, ki objektov, niso priključili na javno kanalizacijo v roku šest mesecev od prejema obvestila izvajalca gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda v občini Gorje o pogojih odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v javno kanalizacijo.

66. člen

Izvajalec javne službe mora v 30. dneh po končani gradnji javne kanalizacije obvestiti vse povzročitelje obremenitve oziroma lastnike in upravljavce objektov o možnosti priključitve njihove interne kanalizacije na javno kanalizacijo in jim posredovati pogoje za priključitev na javno kanalizacijo.

67. člen

Izgradnjo kanalizacijskega priključka lahko uporabnik javne službe naroči pri izvajalcu javne službe, ki mu za izgradnjo zaračuna dejanske stroške v skladu z veljavnim cenikom. O izgradnji kanalizacijskega priključka skleneta uporabnik in izvajalec javne službe posebno pogodbo.

Uporabnik lahko zgradi kanalizacijski priključek po predhodnem soglasju izvajalca javne službe v lastni režiji, pri čemer gradnjo nadzoruje pooblaščen predstavnik izvajalca javne službe. Uporabnik je dolžan o začetku del pravočasno obvestiti upravljalca javne kanalizacije. Kot pravočasno obvestilo se šteje obvestilo, ki je bilo upravljavcu javne kanalizacije posredovano vsaj 24 ur pred začetkom del.

68. člen

Uporabnik javne kanalizacije mora po priključitvi na javno kanalizacijo opustiti uporabo obstoječe greznice. Opuščene greznice se izprazni, očisti in dezinficira. Upravljavcu javne kanalizacije mora biti omogočen nadzor opravljenih del.

69. člen

Izvajalec javne službe izda na podlagi prijave uporabnika, po končani montaži in preizkusu vodotesnosti, uporabniku potrdilo, da je kanalizacijski priključek zgrajen v skladu z določbami tehničnega pravilnika v roku 30 dni po prejemu prijave uporabnika. Izvajalec javne službe zavrne izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka tega člena z odločbo, če kanalizacijski priključek ni zgrajen v skladu z določbami tehničnega pravilnika in naloži uporabniku odpravo pomanjkljivosti.

70. člen

Na območjih poselitve, kjer ni predvidena gradnja javne kanalizacije, je obvezna izgradnja lastnih objektov za čiščenje odpadnih voda (nepretočnih greznic, malih čistilnih naprav), ki morajo biti locirani tako, da je možen dostop vozila izvajalca javne službe za praznjenje nepretočnih greznic in prevzem blata iz malih čistilnih naprav.

Lastniki ali uporabniki objekta morajo zagotoviti redno čiščenje in vzdrževanje objektov za čiščenje odpadnih voda.

Praznjenje objektov in ustrezno dispozicijo odpadne vode in gošč izvaja upravljavec javne kanalizacije ali po pooblastilu upravljalca drug izvajalec, na podlagi programa praznjenja objektov, najmanj enkrat na vsaka 3 leta.

Upravljavec javne kanalizacije mora o objektih čiščenja voditi evidenco, iz katere je razvidno lastništvo objekta, njegova lokacija, velikost in podatke o praznjenju, ki vsebujejo datum in čas praznjenja, količino odstranjene suhe snovi, mulja ali gošče, izvajalca in mesto odvoza in nevtralizacije odpeljane snovi.

V skrajnem primeru ogrožanja podtalnice ali vodovarstvenega območja, vodnega zajetja ali zaradi drugih razlogov, ko je neposredno ogrožena podtalnica ali pitna voda sme upravljavec začeti na

stroške lastnika postopek sanacije in ureditve neustreznega objekta iz 73. člena tega pravilnika.

71. člen

V primeru nekontroliranega izlita nevarnih in škodljivih snovi v javno kanalizacijo, je povzročitelj o tem takoj dolžan obvestiti upravljalca.

Za motnje pri obratovanju čistilnih naprav, ki jih je povzročil izpust, je povzročitelj takoj dolžan odpraviti vzroke in posledice ter kriti nastale dodatne stroške upravljalca.

XIV. Zaračunavanje storitev

72. člen

Cene storitev javne službe se oblikujejo v skladu z določili veljavnega predpisa o oblikovanju cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

Uporabnikom javne kanalizacije upravljavec prične zaračunavati storitve z dnem priključitve na javno kanalizacijo in Centralno čistilno napravo, oziroma najkasneje po preteku šest mesecev od prejema obvestila o možnosti priključitve njihove interne kanalizacije na javno kanalizacijo.

XV. Zagotavljanje obratovanja, vzdrževanja in nadzora javne ter interne kanalizacije

73. člen

Upravljavec ima kadar koli pravico dostopa do vseh javnih kanalizacijskih objektov in naprav zaradi njihovega vzdrževanja, izvajanja meritev ter snemanj, zaznamovanj in podobno.

Upravljavec ima kadar koli pravico kontrolirati vse kanalizacijske objekte in naprave ter čistilne naprave in druge naprave, ki so priključene na javno kanalizacijo, čeprav po določbah tega pravilnika ne spadajo v javno kanalizacijo.

74. člen

Vsakdo, ki povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju ter na objektih in napravah ali, ki povzroči škodo zaradi škodljivih odplak, jo je dolžan povrniti.

75. člen

Upravljavec je dolžan skrbeti za nemoteno obratovanje in vzdrževanje javne kanalizacije in izvajati nadzor v zvezi z uporabo javne kanalizacije.

Nadzor uporabe javne kanalizacije obsega tudi nadzor obratovanja in vzdrževanja kanalskega priključka zunaj objektov. O obratovanju, vzdrževanju in nadzoru objektov in naprav javne kanalizacije se mora voditi posebna evidenca.

76. člen

Pri vzdrževanju javne kanalizacije mora upravljavec zagotavljati predvsem:

- tekoči nadzor stanja na objektih in napravah javne kanalizacije, ki obsega sistematične preglede, kontrolo iztokov iz spojnih kanalov ter zbiranje predlogov in pripomb uporabnikov javne kanalizacije,
- sistematično čiščenje in vzdrževanje objektov javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje, čiščenje in popravilo javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje in popravilo notranje kanalizacije v breme uporabnika, kadar je to potrebno zaradi zavarovanja normalnega delovanja javne kanalizacije ali varovanja okolja.

77. člen

Enkrat letno se mora na kanalizacijskih sistemih opraviti deratizacija v skladu veljavnimi predpisi.

78. člen

Upravljaivec vodi kataster javne kanalizacije in spojnih vodov v skladu z zakonom in drugimi predpisi o katastru objektov in naprav.

XVI. Končna določba

79. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem glasilu slovenskih občin.

Številka:.....

Datum:

Občina Gorje
župan Peter Torkar, l.r.